

konfirmationstalehjalp.dk

Kære Frede – og kære alle jer, der er kommet for at fejre ham

Jeg står her som din moster med et hjerte, der er både stolt og en lille smule blødt i knæene – og det er ikke kun fordi vi er i Sankt Pauls Kirke, hvor alt føles lidt større.

Det er fordi du i dag siger dit eget ja.

Dit ja til tro, til fællesskab – og til at stå ved den, du er.

Jeg husker dig som minikonfirmand, hvor du stillede de spørgsmål, der både fik præsten til at smile og mig til at sige “godt, det ikke var mig, der skulle svare”.

Sådan noget som: “Hvis Gud er overalt – kan han så også høre igennem en cykelhjelme?”

Det var sjovt, men det var også ægte nysgerrighed.

Og så sprang vi frem til konfirmandholdet.

Pludselig var spørgsmålene ikke bare sjove – de var modne.

Du begyndte at tale om, hvad der er rigtigt og forkert, og hvordan man tager ansvar for det, man gør.

Ikke fordi nogen sagde, du skulle – men fordi du selv ville.

Jeg ser den samme Frede på fodboldbanen.

Du elsker spillet, og nu er du ovenikøbet blevet hjælpetræner for de små.

Det kræver mere end en god sparketeknik.

Det kræver tålmodighed, når snøreband skal bindes for femte gang, og mod, når man skal sige “sådan gør vi her” – på en måde, der giver lyst til at prøve igen.

Det er præcis dig: hjælpsom, sjov, stædig på den gode måde og en rigtig god ven.

Og herinde i kirken – i fællesskabet med ledere og præster, der har vist vejen – har du fundet tryghed.

Ikke som et tæppe man kan gemme sig under, men som et fast holdepunkt.
Noget at stå på, når det blæser.

I dag har du valgt et bibelvers, der rammer lige ind i det hele:
"Stol på Herren af hele dit hjerte, og støt dig ikke til din egen indsigt; kend ham på alle dine veje, så jævner han dine stier."
(Ordsprogenes Bog 3,5-6)

For mig lyder det lidt som taktikmødet før kamp:
Gør dig umage, brug dit hoved – men husk, at du ikke spiller alene.
Gud er ikke linjevogter med det gule flag – han er medspiller.
Han råber ikke efter dig, når du laver fejl.
Han giver dig mod til at rejse dig og spille videre.

Frede, jeg er så taknemmelig for at se dig træffe dine egne, værdibaserede valg.
For at se dig være dig – også når det kræver mod.
Bliv ved med det.
Bliv ved med at grine, hjælpe, stå fast – og løbe de meter, der tæller.

Tillykke med din konfirmation.
Må du altid have modet til at være dig selv, og vide, at Gud er dit sikre holdepunkt – her i Sankt Pauls, på banen, og på alle de veje, der ligger foran dig.

Og så glæder jeg mig til at fortsætte festen i forsamlingshuset.
Det bliver godt – præcis som dig.

Denne tale blev lavet med konfirmationstalehjalp.dk. Besvar nogle få spørgsmål og generer din egen personlige tale nu på konfirmationstalehjalp.dk

Lav din egen personlige tale på konfirmationstalehjelp.dk